

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/513/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116214139
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6116214139.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému: Y. U., nar. XX.XX.XXXX, G. XXX/XX, XXX XX W. W., štátny občan SR, zast. F. U., nar. XX.XX.XXXX, W. XXX, XXX XX F., na vymoženie pohľadávky vo výške 707,30,- Eur s príslušenstvom, ktoré začalo pred súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Rimavská Sobota, P.O. Box 142, 977 01 Brezno, pod spis. zn. EX 438/16, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 4Er/1982/2016-222 zo dňa 23. októbra 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 4Er/1982/2016-222 zo dňa 23. októbra 2017, v napadnutej časti II. výroku p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie prvým výrokom zamietol námietky povinnej voči exekúcii a druhým výrokom zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie. Na odôvodnenie uviedol, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter, so sídlom v Žiline, sp. zn. RK-PC-1068/15-EK zo dňa 18.12.2015. Oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie pripojil zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.07.2011, zmluvné dojednania k zmluve o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. a rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.07.2011. Dňa 09.09.2016 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Dňa 14.10.2016 postúpil súdny exekútor súdu prvej inštancie námietky povinného proti exekúcii, proti trovám exekúcie a proti príslušenstvu. Podanými námietkami sa povinný domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že exekučný titul je nespôsobilý, a preto neúčinný. Povinný navrhol zastaviť exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. a), f), g), h) Exekučného poriadku. Dňa 24.11.2016 sa k námietkam povinného vyjadril oprávnený. O týchto námietkach súd prvej inštancie rozhodol uznesením č.k. 4Er/1982/2016-87 zo dňa 28.12.2016 tak, že im vyhovel. Odvolací súd uvedené rozhodnutie uznesením č.k. 41Coe/213/2017-140 zo dňa 25.05.2017 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu opätovne preskúmal zmluvu o revolvingovom úvere a rozhodcovskú zmluvu. Zmluvu o revolvingovom úvere posúdil súd ako zmluvu spotrebiteľskú. Tým, že zmluvné strany podpísali rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu, došlo k individuálnemu dojednaniu tejto zmluvnej podmienky, preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku. Po opätovnom posúdení exekučného titulu dospel súd k záveru, že exekúcia je vedená na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku a námietky povinného vznesené proti exekúcii nie sú dôvodné. Povinný namietal len skutočnosti, ktoré boli predmetom konania pred rozhodcovským súdom. Povinný nepreukázal, že by bol podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý je v tomto exekučnom konaní exekučným titulom. Dňa 31.07.2017 bolo súdu prvej

inštancie doručené podanie povinného zo dňa 25.07.2017 označené ako „Vyjadrenie povinného k ďalšiemu konaniu 4Er/1982/2016 na základe uznesenia 41CoE/213/2017 z Krajského súdu v Banskej Bystrici doručeného dňa 25.07.2017, nové skutočnosti“. Uvedené podanie posúdil súd prvej inštancie ako doplnenie návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Podľa názoru povinného zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2011 je absolútne neplatná. Oprávnený do zmluvy zároveň včlenil neprijateľné podmienky, ktorými sú dohoda o zrážkach zo mzdy, dohoda o poskytnutí služby a rozhodcovská zmluva. Povinný nemal zároveň možnosť ovplyvniť obsah zmluvy a nemohol ju ani odmietnuť, nakoľko všetky boli podmienkou poskytnutia finančných prostriedkov. Súd prvej inštancie uviedol, že povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil skutočnosťami, ktoré boli predmetom konania pred rozhodcovským súdom a ktoré už exekučný súd nemôže skúmať. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať správnosť exekučného titulu. Povinný sa mohol voči rozhodcovskému rozsudku brániť včasným podaním žaloby o jej zrušenie, čo však neurobil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a), g) Exekučného poriadku zamietol ako nedôvodný.

2. Proti II. výrokovej vete uznesenia súdu prvej inštancie podal povinný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Namietal, že súd nesprávne právne posúdil vec, pretože spotrebiteľskú zmluvu o revolvingovom úvere neposúdil spolu so súčasne uzatvorenou rozhodcovskou zmluvou, súd posúdil každú zmluvu zvlášť ako individuálne dojednanú. Obe zmluvy však boli podpísané súčasne, v ten istý deň a podpisom rozhodcovskej zmluvy bolo podmienené získanie finančných prostriedkov. Ak by povinný rozhodcovskú zmluvu nepodpísal, nebol by mu poskytnutý revolvingový úver, a teda sú obe zmluvy podľa tvrdenia povinného na sebe závislé a ani jedna z nich nebola dojednaná individuálne. Namietal, že rozhodcovská zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom tlačive, bola podpísaná súčasne so zmluvou o revolvingovom úvere a bola podmienkou získania úveru. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a sám rozhodol o zastavení exekúcie a zaviazaní oprávneného na náhradu trov exekučného konania.

3. K odvolaniu povinného podal vyjadrenie oprávnený. Tento k formulárovému zneniu rozhodcovskej zmluvy uviedol, že postup uzatvárania akejkoľvek zmluvy primárne vyplýva z právnej úpravy mechanizmu uzatvárania zmluvy, kedy návrh zmluvy predkladá jedna strana a druhá ho buď akceptuje alebo nie. Povinný sa rozhodol rozhodcovskú zmluvu uzavrieť, hoci z nej jednoznačne vyplýva, že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. Rozhodcovská zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré umožňujú spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu odmietnuť, resp. následným jednostranným úkonom ju jednostranne zrušiť. Poučenie povinného o možnosti neuzavrieť rozhodcovskú zmluvu bez akýchkoľvek následkov na uzavretie hlavnej zmluvy o úvere je hneď v úvode rozhodcovskej zmluvy. Uviedol aj, že oprávnený vyplatil povinnému úver v deň uzavretia zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy a povinný teda mal reálnu možnosť rozhodcovskú zmluvu jednostranným právnym úkonom ukončiť po obdržaní peňažných prostriedkov. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

5. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že dňa 25.07.2016 bol súdnemu exekútorovi doručенý návrh na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v predmetnej veci je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr, so sídlom v Žiline sp. zn. RK-PC-1068/15-EK zo dňa 18.12.2015. Dňa 27.07.2016 bola súdu prvej inštancie doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oprávnený predložil súdu aj zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.07.2011, súčasťou ktorej sú zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. Spolu so zmluvou o revolvingovom úvere bola uzatvorená aj rozhodcovská zmluva, ktorá bola vyhotovená na samostatnej listine a ktorú povinný podpísal. Z bodu 2 tejto zmluvy vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere. Z bodu 5 rozhodcovskej zmluvy vyplýva možnosť výberu riešenia sporov, a to cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom

konaní. V zmysle bodu 7 zmluvy bola povinnému daná možnosť odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to do štrnástich kalendárnych dní od jej uzavretia.

6. Odvolací súd sa opätovne oboznámil s predloženým spisom, súčasťou ktorého sú aj všetky vyjadrenia povinného a oprávneného. Povinný v podaniach tvrdí, že k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere a rozhodcovskej zmluvy došlo v jeden deň a povinný „musel“ uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu, pretože inak by mu neboli poskytnuté finančné prostriedky. Zároveň aj v odvolaní tvrdí, že rozhodcovská zmluva nebola dojednaná individuálne a ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá robí rozhodcovskú zmluvu neplatnou v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. K uvedenému sa už však odvolací súd vyjadril vo svojom skoršom rozhodnutí v tomto konaní, na ktoré v tomto smere odkazuje. Súd prvej inštancie sa zároveň s názorom odvolacieho súdu ohľadom individuálnosti dojednanja rozhodcovskej zmluvy stotožnil.

7. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

8. Podľa § 4 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

9. Podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

10. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že Európsky súd pre ľudské práva definuje spotrebiteľa ako niekoho, kto je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, a teda by si mal byť vedomý aj svojho konania. Podpísaním rozhodcovskej zmluvy, ktorá pritom obsahovala možnosť odstúpenia v lehote 14 kalendárnych dní, prejavil povinný súhlas aj s prípadným rozhodcovským konaním, pričom toto jeho konanie nie je možné prisudzovať za vinu oprávnenému, ktorý návrh rozhodcovskej zmluvy predložil, keďže samotný zákon uzavretie rozhodcovskej zmluvy nevylučuje. Povinný mal možnosť si rozhodcovskú zmluvu prečítať a v prípade, že s ňou nesúhlasil, mohol od nej v primeranej lehote odstúpiť.

13. Odvolací súd po preskúmaní odvolania a spisového materiálu nezistil dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia v zmysle § 57 ods. 1 písm. a) alebo písm. g) Exekučného poriadku zastavená. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul v tomto konaní bol vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie a je riadnym exekučným titulom. Nie je preto možné generalizovať, resp. automaticky posudzovať každý rozhodcovský rozsudok za neplatný alebo odporujúci zákonu len z dôvodu, že ide o rozsudok, ktorý nebol vydaný štátnym súdom. V prípade, že s ním povinný nesúhlasil, mohol podať na súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ako to správne uviedol súd prvej inštancie.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, preto odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP v napadnutej časti II. výrokovej vety potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).